

צו להאונט-סטר נגד ארבעה קצינים שהשתתפו בישיבה. המפכ"ל במקרים רחופים להוציא צו כזה ל-48 שעות בלבד, כאשר יש חשד לעבירת שפע. צו זה חייב להיות מאושר אחרי-כך על-ידי נשיא בית-מישפט מחוזי, אחרת איננו תקף. מטרת הצווים היתה לגלות את מרליף הידיעה לעיתונות.

48 שעות אחרי שהוציא המפכ"ל את צו-הציתות, שלח את סג"צ זכריה בנאי לנשיא בית-המישפט המחוזי בירושלים, כדי לקבל צו ציתות כדון. בנאי היה מצוייד בשלושה מיסמכים, המידע המוריעני על כנופית ליפא, שהיה בידי המישרה, גליון של עיתון מעריב, שבו התפרסמה כתבתו של רו, וצו הציתות הזמני של המפכ"ל. נשיא בית-המישפט המחוזי שמע את ההסבר, בריב, קרא את המיסמכים והחליט לאשר האונט-סטר למשך שבוע ימים בלבד, ולא למשך חודש כפי שביקשה המישרה.

השיחות שהוקלטו הועברו למפי"כ"ל, בשיחותיו של חפץ עם העי"תונאים לא נמצא אישור כי הוא זה שהעביר את המידע הראשוני לאבי רו. אולם הוגו, שוחח עם העיתונאים בחופשיות ואישר להם, כי כל מה שנכתב בכתבה נכון.

מכיוון שלא עלה על דעתו כי משהו מצותה לקצין מישרה ככיר כמוהו, השתמש חפץ בשלל ביטויים עסיסיים שבהם כינה את מפקדיו בשמות גנאי שונים, גם שרה-מישרה, יוסף כורג, כונה בשוחות אלה בכמה כינויים גסים. הפגיעה האישית במפי"כ"ל ובשר, היתה בוודאי חלק מהשיקולים הבלתי-רציונאליים להשעות את חפץ מן המישרה.

מילחמה פרטית

אם ציפה משהו כי חפץ יקבל את ההשעיה בכניעה, ויצא לשנת החופשה שתיכנס לעצמו כדי לעבוד כמיליפנים בחברה המספקת שירותי ייעוץ והגנה לנשיא הפיליפינים, פרדיננד מרכוס, איננו מכיר את חפץ. הגבר שהוא יוצא יחידה קרבנית מובחרת, ומי שהקים את היחידה למילחמה בטרור, פתח במלחמה פרטית נגד משעיו. הוא העביר מייד לצידו את העיתונות והטלוויזיה ושבר את עורף-הריון דן כהן, העשוי ללא חת. אחרי שהיועץ-המישפטי החליט כי אין מקום להעמיד את חפץ לדין בפני בית-מישפט רגיל, אלא להעמידו לדין בפני בית-הדין המישפטי של המישי-



החובע הקצין יהודה וילק מונה לתפקיד התובע במישפט על-ידי ראש אכ"א במישרה, ניצב בנימין ברלאי. הוא ביקש מבית-המישפט לתקן את הפרוטוקול ולמחוק הצהרות של הסניגור.

טרה בעבירת מישמעת בלבד, החל המאבק המישפטי. הרכב השופטים הראשון, שבראשו עמד ניצב דויד קראוס, פסל את עצמו מייד אחרי שהועלתה הטענה כי קראוס מוזהה כתומך בנאשם. המישרה לא ביזבה זמן, וניצב בנימין ברלאי, ראש אכ"א במישרה, מינה הרכב חדש. אז ביקש הסניגור לפסול את הקצין אלכס איש-שלום מתוך ההרכב, מכיוון שברצונו להזמין כעד הגנה במישפט. איש-שלום נפסל. במקומו מינה ראש

שהוא פנה לבג"ץ, וביקש להכריז כי השעייתו של חפץ מן המישרה איננה חוקית. אולם אחרי דיונים החליט הבג"ץ, כי ההשעיה חוקית. המישפט נמשך והסניגור חקר את כל עד-התביעה חקירה צולבת. הוא הציג לניצב תורגמן את השאלה אם מעולם לא שוחח עם עיתונאים בניגוד לתקנון המישרה, וקיבל ממנו את התשובה כי מפקד המחוז אכן עשה זאת כמה פעמים.

תגובתו של המפכ"ל על שיחות אלה היתה גזיפה חמורה, אך לא השעייה. הסניגור הצהיר בחקירתו כי המפכ"ל מצותה גם לניצבים, וכי צותה גם לתורגמן עצמו. הסניגור גם רמז כי למפכ"ל יש תיקים אישיים סודיים על קציני-מישרה ובהם חומר נגדם שאיננו נמצא בתיקים הרשימיים של המישרה.

כאשר הסתיימה חקירת עדי-התביעה, ביקש התובע להכניס כראיה את סלילי ההקלטות ותמליליהן, הסניגור התנגד. הוא טען כי צו-הציתות שהוציא המפכ"ל לא היה חוקי, ולכן אין להשתמש בהקלטות שנעשו על פיו. כמו כן טען הסניגור כי גם צו הציתות שהוציא נשיא בית-המישפט המחוזי פגום, מכיוון שאיש-המישרה אשר ביקש אותו היטעה את השופט.

תיקים סודיים

הישיבה של יום שישי, שבה האמורים היו השופטים לתת את החלטתם בעניין קבילות הסלילים היתה ישיבה חשובה מאוד. הנאשם ידע היטב כי אם תדחינה טענות הסניגור והסלילים יתקבלו כראיה, יסתום הדבר את הגולל על ההגנה. מה שנאמר בסלילים יגרום כנראה להרשעתו של חפץ בעבירה שבה נאשם.

אולם מכיוון שהישיבה של יום שישי היתה הישיבה האחרונה שבה הביא התובע את ראיותיו, היתה ישיבה זו חשובה מאוד גם לתובע ולמפכ"ל. וילק, ביקש מבית-המישפט לתקן את הפרוטוקול ורעינים ולהוציא מתוכו הצהרות שונות שנתן הסניגור. לכל מי שישב באולם היה ברור אלו הצהרות הרגיוו את צמרת המישרה, ומי עומד מאחרי בקשתו המוזרה של התובע. הצהרותיו של דן כהן, כי המפכ"ל מצותה לניצבים ואוסף תיקים סודיים נגד קצינים בכירים הרגיווה ופגעה בצמרת המישרה. ולכן היה כנראה מי שדאג שהתובע, יבקש למחוק הצהרות אלה מהפרוטוקול. בעוד התובע מבקש מבית-הדין לתקן את הפרוטוקול, הציג הסניגור לעבר שורות הקהל וראה שם חוץ משלל עיתונאים, רק קצין מישרה אחר, ניצב בנימין ברלאי, ראש אכ"א במישרה. מאחר שראש אכ"א לא גילה קודם לכן כל עניין במישפט ולא כיכר את בית-הדין בביקורו, עורר הדבר סקרנות אצל הסניגור שקם ושאל את בית-המישפט, מה עושה כאן הקצין ברלאי? למיטב ידיעתי לא הוזמן לכאן כעד?

אולם עוד בטרם הצליח הסניגור לפתח את הנושא, קם ברלאי ויצר האולם. עיתונאית זריחה שרצה בעיקבותיו הצליחה רק לראות את מכונתיו העוזבת במהירות את המקום. בריחתו המבוהלת של ראש אכ"א עוררה מחאה קשה מצד הסניגור. כהן הצהיר כי הוא רואה בין רעה את נוכחותו של ניצב המפכ"ל בישיבת בית-הדין שבה ניסה התובע לשנות את הפרוטוקול. "ראש אכ"א הוא הממנה את השופטים ואת התובע. הוא החותם על כתבי-האישום והוא גם זה האחראי לקידומם של הקצינים. לכן אפשר לראות בנוכחותו מבית-הדין לחץ מכוון על התובע ועל השופטים. ומכיוון שהצדק צריך גם להראות, אמר הסניגור כי הוא שוקל אם לבקש את פסילת ההרכב, בגלל נוכחותו של ברלאי באולם.

למרות שהשופטים קבעו כי יש לקבל את סלילי ההקלטה כראיה, נתנו ליריו של חפץ ניצחון קטן. בהחלטה המשתרעת על שמונה עמודים, יש

והמלאה תיקונים ומחיקות, קיבלו השופטים את טענתו של הסניגור כי צו-הציתות של המפכ"ל איננו תקין. "כבר הכרענו וקבענו כי היתר המפכ"ל לבצוע האונט-סטר לא עמד בדרישות החוק". קבעו השופטים, ולא פרטו מדוע.

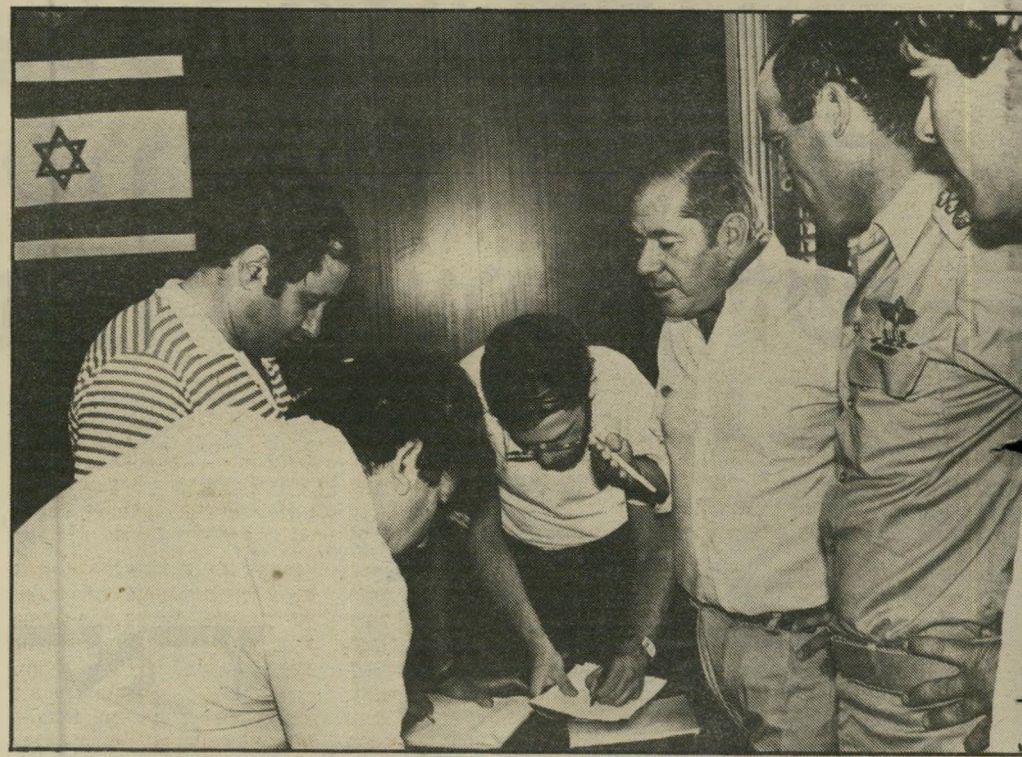
האם טעה המפכ"ל, כאשר הוציא צו-ציתות למשך חודש ימים, כאשר בסמכותו לעשות זאת למשך 48 שעות בלבד? או שמא טעה כאשר הוציא צו ציתות לעבירה שהיא עוון בלבד, ולא שפע, כפי שמפרט החוק.

השופטים שאורו אומץ להצהיר כי צו המפכ"ל איננו עומד בדרישות החוק לא מצאו כוח לפרט את טעויות המפכ"ל. הם גם הפכו את החלטתם זו לחסרת תוצאה ממשית; מאחר שקבעו כי הצו שנתן נשיא בית-המישפט המחוזי תקף וחוקי, ועל פיו אפשר לקבל את הסלילים והתמלילים. השבוע, ביום ראשון, שמע בית-הדין את הסלילים ואת כל מה שאמר בהם חפץ לעיתונאים. המילים, "גמד מרושע", "גנס" ו"השמוק עם הכיפה" שנאמרו על הגבוהים בדרגה מחפץ אומנם אינם חלק מהאישום נגדו, אך בוודאי ישפיעו על השופטים שהם אנשי מישרה הרגולים במשמעת וסדר. אולם חפץ לא היה היחיד באולם שדבריו אוררו בפני בית-המישפט.



מפקח ראש אכ"א, ניצב בני-חפץ על המישפט ונאלץ להסתלק.

גם העיתונאים יוסי בר מידיעות אחרונות וראובן שפירא מדבר. ישבו באולם והקשיבו בחרדה לכל מילה שהשמיע הרשמי-קול. כאשר דיברו עם קצין המישרה בחודש מרס לא שיערו כי הם מוקלטים והשיחה הפרטית שניהלו עם חפץ תמצא את דרכה להרבה אוזניים אחרות. מאחר שגם הם אמרו בשיחות כמה וכמה דברים שלא היו אומרים בריש גלי, שקלו העי"תונאים פניה לבג"ץ כדי לאסור את השמעת דבריהם בפני בית-המישפט. אם כי רק חלקו הראשון של המישפט הסתיים, וכעת יגיע מועד עדי-ההגנה, נראה שכאשר הסתיים פרשת חפץ ייצאו כולם מוותרים, ואיש לא ינצח. **אילנה אלון**



אמצע ירון דקל מגליצה"ל ולידו עומד יוסי בר מידי-עות אחרונות. בחולצה לבנה, כשגבו למצלמה, ראובן שפירא מדבר, שגם הוא הוקלט בשיחה עם חפץ.

שוב עם עיתונאים

ליד העיתונאים שהצטופפו לידם במישפט. רוכן ב' אסף חפץ וסיני נעורו, דן כהן.